

Beginnend *Bijbellezen*

Het verhaal van de Bijbel op eenvoudige manier verteld

1. De Schepping

Lezen: Genesis 1

God heeft de natuurwereld gemaakt

De eerste woorden in de Bijbel vertellen ons dat God de Maker, de Schepper is van alle dingen: “In het begin schiep God de hemel en de aarde”. De zon, de maan en de sterren, in hun ruime banen in de hemel, zijn door Hem gemaakt. De hoge bergen en de stromende rivieren, de vissen in de zee en de vogels in de lucht, de dieren die overal op aarde leven – alles is van Hem. Ook wij danken ons leven aan God. Hij schiep ons, wij zijn van Hem.

Een geschikte woonplaats voor mensen

De aarde was eerst een, om de zon draaiende, gloeiende bal. Langzaam koelde zij af en werd na verloop van tijd geheel bedekt door water. Er gingen zoveel dampen, dat het zonlicht daar niet door kon komen; het aardoppervlak was daarom ‘aardedonker’. Maar ten slotte vond God de tijd rijp voor de volgende stap in zijn plan. Hij wilde de aarde klaarmaken om als prachtige woonplaats te dienen voor ontelbaar veel vormen van leven, zelfs meer dan de mens tot nu toe heeft ontdekt. God had de aarde in een baan gebracht waarin zij op de meest gunstige afstand van de zon ronddraaide. Niet te dichtbij, want dan zou alles verbranden, of te ver weg, want dan zou alles bevriezen. De (denkbeeldige) as waarom de aarde draait staat schuin, en de hoek is zo precies dat we op vaste tijden wisselende jaargetijden hebben. Ook de twee polen krijgen op hun tijd licht en zonneschijn. Ook heeft de aarde de best mogelijke omvang, niet te klein en niet te groot. De tijd van vierentwintig uur, die de aarde nodig heeft om haar as te draaien, is precies wat het leven hier nodig heeft. Niet te langzaam, want tijdens een lange, donkere nacht van 243 aardedagen, zoals op de planeet Venus, zou alles bevriezen. Maar ook niet zo kort, dat hete landen ‘s nachts niet kunnen afkoelen. Ook blijkt de verhouding van zee en land uitstekend te zijn. Dit alles – en nog veel, veel meer – getuigt van een wijze Schepper, Die heel goed wist wat Hij deed toen Hij het heelal schiep en de aarde voorbereidde, om er mensen op te laten wonen.

God zei ...

Hoe heeft God die duistere, met water bedekte, aardbol klaargemaakt voor vissen en vogels, dieren en mensen? Dat wordt ons, ook in de Bijbel, niet verteld. Gelukkig maar, want een uitleg van **hoe** God dat allemaal deed was veel te moeilijk geweest voor de eerste mensen en waarschijnlijk niet genoeg voor de knappe geleerden in deze tijd. Bovendien is de Bijbel geen boek dat ons het antwoord geeft op al onze nieuwsgierige vragen. De Bijbel vertelt ons **dat** God alles heeft gemaakt, en God vraagt ons te geloven wat Hij zegt.

Genesis hoofdstuk 1 kun je lezen zoals je naar een natuurfilm kijkt. Er zijn zeven plaatjes en elk plaatje laat het werk van een hele 'dag' zien. In totaal zijn er zeven 'dagen'. Zes daarvan zijn 'werkdagen' en de zevende is een 'rustdag'. Op elk van deze zeven 'dagen' klinkt de machtige stem van de Schepper: "Toen sprak God ...", of: "En God zei ...". Verderop in de Bijbel wordt verteld dat God heel veel sterke engelen in zijn dienst had, die klaar stonden om te doen wat Hij hun zei. God vertelt de man Job hoe blij de engelen waren toen de schepping helemaal klaar was: "het gejubel (of gejuich) van al de zonen van God". Maar Genesis hoofdstuk 1 geeft alle lof aan God en zegt niets direct over engelen. "Door het woord van de HEER is de hemel gemaakt ... want hij sprak en het was er, hij gebod en daar stond het". De woorden: "Gods geest zweefde over het water" vertellen ons dat zijn scheppende kracht overal te bemerken was. De Geest van God, die woonde in de Heer Jezus, de profeten en de apostelen, en hen ingaf wat zij zeggen moesten en in staat stelde wonderen te doen, werkte toen om de wereld te maken.

De eerste dag

"God zei: 'Er moet licht komen', en er was licht". De aarde is dan nog bedekt met een dikke mist, zodat de zon, de maan en de sterren niet zichtbaar zijn. Net als lucht is er licht nodig voor al het leven dat God zal maken. Dit is genoeg gedaan voor één 'dag'. God heeft iets in gang gezet dat het mogelijk maakt dat er straks planten kunnen groeien. "Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag".

De tweede dag

Gods machtige stem klinkt weer, nu over het water. Er komt een scheiding tussen de waterdamp in de wolken in de lucht en het vloeibare water op de aarde beneden. Rivieren stromen naar de zee en alle zeeën krijgen vaste oevers. "U stelde een grens die zij niet mogen overschrijden (waar zij niet overheen mogen gaan), nooit weer zullen zij de aarde bedekken". Een vindingrijke kringloop van waterdamp, wolken, wind, regen en rivieren zorgt ervoor dat overal op aarde levengevend, zoet water wordt verspreid. We weten tegenwoordig dat er boven de aarde een dampkring is, en dat de zwaartekracht van de aarde ervoor zorgt dat al het water op en boven de aarde niet in het heelal verdwijnt.

De derde dag

Zo zijn er al licht, land en water. Nu kan God de volgende stap nemen. Hij bedekt de aarde met groen gras en geurige bloemen, met struiken, heesters en hoge bomen, die helpen de lucht te zuiveren. Bovendien brengt iedere plant haar eigen zaadjes voort, die in de vochtige aarde vallen, waar zij ontkiemen en zorgen voor het ontstaan van een nieuwe generatie. Op deze manier is de eerste – natuurlijke - schepping tot nu toe in stand gehouden.

De vierde dag

De wolken in de lucht zijn zo dun geworden en gebroken, dat de zon zichtbaar wordt. Hij straalt licht en warmte uit. En als hij straks achter de horizon verdwijnt, verschijnen de maan en ontelbare sterren aan de nachthemel. Eén van de Bijbelschrijvers – Jesaja – zag ze als een machtig leger dat iedere avond aantreedt: “Kijk omhoog: wie heeft dit alles geschapen? Hij laat het leger sterren voltallig uitrukken, hij roept ze bij hun naam, één voor één; door zijn kracht en onmetelijke grootheid ontbreekt er niet één”. Alle hebben hun eigen vaste baan en draaien onophoudelijk rond in de oneindige ruimte. Wie wel eens een film heeft gezien over het heelal, zal gemerkt hebben dat zelfs wetenschappers vol verbazing zijn over hoe groot het heelal is en hoeveel sterrenstelsels daarin zijn. David schreef eens een psalm, waarin Hij zich erover verbaasde dat God, die zo iets groots heeft gemaakt, omkijkt naar die kleine zondige mens: “Zie ik de hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren door u daar bevestigd, wat is dan ... het mensenkind dat u naar hem omziet?”

De vijfde dag

Een nieuwe ‘dag’ breekt aan, waarop al het water op aarde vol met levende schepsels zal worden: van het allerkleinste groene plankton, dat je haast niet kunt zien, tot de enorme walvissen toe. Vissen spartelen in het water van de bruisende golven en zwemmen in de rivieren en beken. In de lucht boven de aarde verschijnen vogels, die daar net zo thuis zijn als vissen in het water. Of het nu snelvliegende zwaluwen of fladderende mussen zijn.

Naast het ruisen van de wind in de bomen en het dreunen van de donder, zijn er nieuwe geluiden te horen. Als je gelooft, klinkt het tjilpen en tjirpen, het kirren en kwekken, waarmee de vogels een nieuwe dag begroeten, als een dankbare lofzang aan hun Schepper, die in zijn onmetelijke macht en wijsheid zulke prachtige schepsels heeft gemaakt. Als ook deze vijfde ‘dag’ op zijn einde loopt, bekijkt de Bouwmeester en Kunstenaar van alles zijn werk op aarde; en weer vindt Hij alles goed, omdat het is geworden zoals Hij het bedacht had.

De zesde dag

Het land op aarde is nog leeg. Vissen bevolken de zee en vogels scheren door de lucht en nestelen in de bomen. Op deze nieuwe ‘dag’ spreekt God een zes-

de keer. Nu om de aarde vol te maken met allerlei soorten dieren: “God zei: ‘De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.’ En zo gebeurde het”. Overal op aarde verschijnen heel veel verschillende dieren. Ze zoeken hun eigen plekje om te wonen op de graslanden, in de bossen en op de bergen.

De schepping is nu bijna klaar, maar het beste moet nog komen. God wil alle verschillende levensvormen die Hij gemaakt heeft, onder toezicht stellen van een wezen dat meer weet en kan dan vissen, vogels en dieren. Natuurlijk had Hij deze taak aan zijn engelen kunnen toevertrouwen. Maar nee, Hij zet de kroon op zijn schepping door de mens te maken: “God zei: ‘Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt’”.

Wat een voorrecht heeft God de mensen gegeven, toen Hij al zijn prachtige schepselen aan hun goede zorg toevertrouwde. De Bijbeldichter David schreef hierover: “U hebt hem bijna een god gemaakt, hem gekroond met glans en glorie, hem toevertrouwd het werk van uw handen en alles aan zijn voeten gelegd: schapen, geiten, al het vee, en ook de dieren van het veld, de vogels aan de hemel, de vissen in de zee en alles wat trekt over de wegen van de zeeën”. Met de woorden “Laten **wij**” betreft God zijn engelen in de hemel bij wat Hij gaat doen. Zoals God Zelf is de mens een denkend wezen.

De zevende dag

De hele schepping is nu klaar, maar er komt nog een dag – een rustdag. Natuurlijk niet omdat de Heer moe is geworden van al zijn werk! Dit rusten betekent dat er geen nieuwe schepselen meer bij komen; en ook dat God plezier heeft in alles wat Hij geschapen heeft: “God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk”. Voortaan gaat God ervoor zorgen dat zijn mooie schepping blijft bestaan.

De mens moet leren Gods voorbeeld te volgen, door zes dagen te werken en de zevende dag door te brengen in rust. God zei later tegen zijn volk Israël: “Zes dagen lang kunt u werken en al uw arbeid verrichten, maar de zevende dag is een rustdag, die gewijd is aan de HEER, uw God; dan mag u niet werken. Dat geldt voor u, voor uw zonen en dochters, voor uw slaven en slavinnen, voor uw vee, en ook voor vreemdelingen die bij u in de stad wonen. Want in zes dagen heeft de HEER de hemel en de aarde gemaakt, en de zee met alles wat er leeft, en op de zevende dag rustte hij. Daarom heeft de HEER de sabbat gezegend en heilig verklaard”.

De Bijbel vertelt ons dat de Here Jezus een nog mooiere en blijvende rustdag op aarde zal brengen, wanneer Hij terugkomt. De nare dingen van het leven nu – ziekte en pijn, ruzie en geweld – zullen er dan niet meer zijn. Dan pas zal Gods schepping echt helemaal klaar zijn.

A. H.